

РЕШЕНИЕ

№ 8161

гр. София, 28.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.12.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10248** по описа за **2023** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „Ин тайм“ ООД срещу Решение № 3953/21.08.2023 г. по НАХД № 6665/2022 г. по описа на СРС, НО, 133 състав. С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление № 541/2021 от дата 06.04.2022 г., издадено от директора на ТД Митница София, с което на „Ин тайм“ ООД е наложена имуществена санкция от 500 лв. на основание чл.238, ал.1 вр. чл.235, ал.1 от Закона за митниците (ЗМ).

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е незаконосъобразно, тъй като от събраните доказателства не се установява по безспорен начин, че дружеството е извършило посоченото нарушение. Според касатора, НП е издадено след срока по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, което представлява съществено процесуално нарушение., също са изложени съображения за неправилно приложение на Регламент 2015/2447, Регламент №952/2013 и ЗАНН. Направено е искане за прилагане на чл. 28 от ЗАНН, в случай че бъде прието, че от дружеството е осъществен състава на описаното в НП нарушение.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. И., която поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът - директорът на ТД Митница София – в съдебно заседание се

представлява от юрк. В., който оспорва касационната жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представителят на Софийска градска прокуратура прокурор Д. счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд София – град, XXVI-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е основателна.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд е установил, че „Ин Тайм“ е „икономически оператор“ и притежава разрешение за управление на съоръжения за временно складиране на стоки, както и притежава Разрешение BGCGUBG005800-2019-EGQ45186 за предоставяне на общо обезпечение в размер 30% от референтния размер, възлизащ на стойност от 100 000 лева за операции в съоръжения за временно складиране.

На 25.06.2021г., директорът на ТД Митница София, издал резолюция върху Докладна записка с рег.№ 32-201683, на началника на отдел „Митническа дейност“, митнически служители от отдел „Митническа дейност“, сектор „Митнически разрешения и процедури“ при ТД Митница София, с която следвало да се извърши проверка на дружеството „Ин Тайм“ ООД.

С писмо с вх.№ 32-221423/12.07.2021 г., от дружеството са представени справки за размера на публичните държавни вземания, обезпечени към момента на поставяне на стоките в съоръжения за временно складиране. На 28.07.2021 г., дружеството изпратило допълнително електронно писмо с вх.№ 32-242839, съдържащо същите справки, но с нанесена корекция в тях, поради допуснатата техническа грешка и моли последните да се считат за окончателни.

След проверка на получените данни и въвеждането им в справка, изчисляваща референтния размер на обезпечението, контролните органи установили, че на 16.03.2020 г., дружеството е подало декларация за временно складиране №20BG005100190944U6, по която публичните държавни вземания, възлизали в размер на 10 695,18 лева за ДДС. С подаването на декларацията бил превишен разрешеният референтен размер на обезпечение с 237,06 лева. Превишаването продължило до 20.03.2020 г., като за посочения период, размерът на необезпечените публични държавни вземания, вариал от 237,06 лева до 58 160,88 лева. За превишаването, дружеството не било уведомило Агенция Митници.

На 08.09.2021 г., резултатът от проверката бил обективиран в Доклад от проверка с рег. № 32-286394, като периодът, който обхващала проверката бил от 01.01.2020 г. до 31.12.2020 г. От съдържанието на доклада е видно, че проверката била извършена в периода 28.06.2021 г. – 06.08.2021 г.

Въз основа на резултатите от извършената проверка бил съставен Акт за установяване на административно нарушение № 610 от 01.12.2021г., за нарушение по чл.23, §1 и §2 от МКС, вр. чл.156 от Регламент за изпълнение № 2015/2447, вр. чл.238, ал. 1 ЗМ. Видно от отбелязванията в АУАН, представител на дружеството се е запознал със съдържанието, подписал е АУАН и е получил екземпляр от него на датата на

съставяне на процесуалния документ - 01.12.2021 г., като е посочил, че ще отправи възражения в срок. В срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН, дружеството-жалбоподател, подало писмени възражения.

Въз основа на АУАН било издадено Наказателно постановление № 541/2021 от 06.04.2022 г.

За да потвърди НП, СРС е приел, че АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 47 и чл. 52 от ЗАНН, същите са издадени от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила. Приел е, че законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството, тъй като посоченото нарушение е безспорно установено.

Решението на СРС е валидно и допустимо, но по същество- неправилно.

Неоснователно е оплакването за неспазване на давностният срок по чл. 34 ,ал. 1 от ЗАНН при съставянето на АУАН. Тримесечният срок за съставяне на АУАН започва да тече от момента, в който контролните органи разполагат с нужния обем информация, въз основа на който може да се направи извод за това дали е извършено административно нарушение, неговите конкретни параметри и правна квалификация. От доказателствата по делото се установява, че мониторингът, през който са изисквани и съпоставяни нужните данни, е приключил с доклад рег.№ 32-286394/08.09.2021 г. От тази дата започва да тече тримесечният давностен срок по чл.34, ал.1 ЗАНН, който с издаването на АУАН № 610/01.12.2021 г. в настоящия случай е спазен.

Неоснователно е направеното в касационната жалба възражение за липса на административно нарушение, тъй като Агенция „Митници“ не е изпълнила задължението си по чл. 157,§ 2 от Регламент за изпълнение № 2015/2447 и не е внедрила система за автоматично следене на референтния размер на обезпечението. На първо място задължението за уведомяване на митническото учреждение по обезпечението, когато референтният размер вече не е на равнище, достатъчно за покриване на неговите операции, е вменено на лицето, титуляр на разрешението с разпоредбата на чл.156, §2 от РИ 2015/2447. На второ място това задължение произтича и от самото Разрешение за общо обезпечение с намален размер. Липсата на система за автоматично следене не освобождава титулярът на Разрешението от задължението по чл.156, § 2 от цитирания регламент. В тази връзка съдът намира и за неоснователно оплакването за неясно използвани методи за установяване превишаването на обезпечението чрез „екселска таблица“, какъвто метод не е предвиден в гореспоменатия регламент. Проверяващите са използвали данни, подадени от самото дружество, и тези данни са били известни на касатора.

Неправилна е преценката обаче на СРС, че не са налице основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

Съгласно § 1, ал.1, т.4 от ДР на ЗАНН "маловажен случай" е този, при който извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид. Законодателят не е изключил определен вид засегнати обществени отношения, както и формалните нарушения от обхвата на чл. 28 от ЗАНН.

От горното определение следва, че при преценката за маловажност освен посочените

от АНО и СРС обстоятелства, подлежат на разглеждане и редица други, които в тяхната съвкупност да дадат отговор дали нарушението показва по-ниска степен на обществена опасност от обикновените случаи. Вярно е твърдението на административнонаказващия орган, че липсата на вредоносен резултат не е елемент от фактическия състав на нарушението, но съгласно §1, ал. 1 т. 4 от ДР на ЗАНН за определянето на едно нарушение като маловажно от съществено значение е и липсата или незначителността на вредните последици. Именно тази липса на вредоносен резултат е налице в настоящия случай и е едно от основанията за определяне на нарушението като маловажно. Освен това настоящата инстанция взе предвид и ниския размер на превишаването, както и краткия период на продължителност на нарушението, което се потвърждава и от данните, изнесени в самото НП за размера на установеното превишение на конкретната дата на нарушението – в размер на 237,06лв. на дата 16.03.2020г., който размер следва да се приеме за незначителен. Съдът взе предвид и това, че няма данни за други влезли в сила актове за нарушения, извършени от касатора. В този смисъл е и практиката на АССГ – по адм. д. № 2264/2023 г., адм. д. № 1224/2023 г., адм. д. № 2269/2023 г., адм. № 5520/2023 г., адм. д. № 2265/2023 г., адм.д.7828/2023г. и др. Данни за административнонаказателна съвкупност от нарушения са неотнормими към ангажиране на имуществената отговорност на юридическо лице за допуснато при дейността му административно нарушение, предвид правилото на чл.18 ЗАНН. Поради това неправилно административно наказващият орган е посочил в НП и период, в който е продължило нарушението. За всяко административно нарушение следва да бъде посочена точна дата на нарушението, както изисква чл.42, ал.1, т. 3 и чл.7, ал.1 т.5 ЗАНН съответно за съдържанието на АУАН и НП.

С оглед изложеното, решението на СРС следва да бъде отменено и вместо него се постанови друго такова, с което да се отмени оспореното наказателно постановление, като нарушителят се предупреди, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на настоящото решение, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

При този изход на спора касатора следва да се присъдят разноски на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, във връзка с чл. 143, ал. 1 от АПК, за двете съдебни инстанции в общ размер на 840 лв. – адвокатско възнаграждение, съгласно приложен списък по чл. 80 ГПК и доказателства за неговото заплащане, за двете съдебни инстанции (360 лв. с ДДС за производството пред СРС и 480 лв. с ДДС за производството пред АССГ).

Така мотивиран, Административен съд София-град, XXVI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 3953/21.08.2023 г. по НАХД № 6665/2022 г. по описа на СРС, НО, 133 състав.

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 541/2021, издадено на дата 06.04.2022г. от директора на ТД Митница София, с което на „Ин тайм“ ООД е наложена имуществена санкция от 500 лв. на основание чл.238, ал.1 от ЗМ, поради маловажност на нарушението, като на основание чл. 63, ал. 4, вр. с ал. 2, т. 2 от ЗАНН ПРЕДУПРЕЖДАВА нарушителя „Ин тайм“ ООД с ЕИК 21094705, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен

случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на „Ин Тайм“ ООД с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], район Искър, [улица], представявано от управителя А. Б., сумата от 840 /осемстотин и четиридесет/ лева, представляваща разноски за двете съдебни инстанции.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2